

॥ २४ ॥ २५ ॥ तस्माद्योगात् अभ्युक्षणाद्योगजसामर्थ्यात् ॥ २६ ॥ प्रागेवैतत्कुतो न कृतमित्यत आह सहीति वसिष्ठस्य शक्तिरूपस्य ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ वृत्तनिष्पन्नं एतत्तत्त्वयाकर्तृ
राजा कल्माषपादोयं वीर्यवान्प्रथितो भुवि ॥ स एषोऽस्मिन्वनोद्देशे निवसत्यतिभीषणः ॥ २४ ॥ गंधर्व उवाच तमापतंतं संप्रेक्ष्य वसिष्ठो भगवान् नृषिः ॥
वारयामास तेजस्वी दुङ्कारेणैव भारत ॥ २५ ॥ मंत्रपूतेन च पुनः स तमभ्युक्ष्य वारिणा ॥ मोक्षयामास वैशापात् तस्माद्योगान्नराधिपं ॥ २६ ॥ सहिद्वादशवर्षाणि
वसिष्ठस्यैव तेजसा ॥ ग्रस्त आसीद्ब्रह्मेणेव पर्वकाले दिवाकरः ॥ २७ ॥ रक्षसा विप्रमुक्तोऽथ स नृपस्तद्वनं महत् ॥ तेजसारं जयामास संध्याभ्रमिव भास्करः ॥
॥ २८ ॥ प्रतिलभ्यत तः संज्ञामभिवाद्य कृतांजलिः ॥ उवाच नृपतिः काले वसिष्ठमृषिसत्तमं ॥ २९ ॥ सौदासोऽहं महाभाग याज्यस्ते मुनिसत्तम ॥ अस्मिन्का
ले यदिष्टं ते ब्रूहि किं करवाणिते ॥ ३० ॥ वसिष्ठ उवाच वृत्तमेतद्यथा कालं गच्छ राज्ञ्यं प्रशाधिवै ॥ ब्राह्मणं तु मनुष्येन्द्रमाऽवमंस्थाः कदाचन ॥ ३१ ॥ रा
जोवाच नावमं स्ये महाभाग कदाचिद्ब्राह्मणं भान् ॥ त्वन्निदेशे स्थितः सम्यक् पूजयिष्याम्यहं द्विजान् ॥ ३२ ॥ इक्ष्वाकूणां च येनाहमनृणः स्याद्विजोत्तम ॥
तत्त्वत्तः प्राप्नुमिच्छामि सर्ववेदविदां वर ॥ ३३ ॥ अपत्यमीप्सितं मत्स्यं दातुमर्हसि सत्तम ॥ शीलरूपगुणोपेतमिदं क्व कुलवृद्धये ॥ ३४ ॥ गंधर्व उवाच
ददानीत्येव तंतं तत्र राजानं प्रत्युवाच ह ॥ वसिष्ठः परमेष्वसं सत्यसंधो द्विजोत्तमः ॥ ३५ ॥ ततः प्रतिययौ काले वसिष्ठः सह तेन वै ॥ ख्यातां पुरीमिमां लोकेष्वयो
ध्यामनुजेश्वर ॥ ३६ ॥ तं प्रजाः प्रतिमोदंत्यः सर्वाः प्रत्युद्रतास्तदा ॥ विपाप्मानं महात्मानं दिवौकस इवैश्वरं ॥ ३७ ॥ सुचिराय मनुष्येन्द्रो न गरीपुण्यलक्षणां ॥
विवेश सहितस्तेन वसिष्ठेन महर्षिणा ॥ ३८ ॥ ददृशुस्तं महीपालमयोध्यावासिनो जनाः ॥ पुरोहितेन सहितं दिवाकरमिवोदितं ॥ ३९ ॥ स च तां पूरयामास ल
क्ष्म्या लक्ष्मीवतां वरः ॥ अयोध्यां व्योमशीतां शुःशरत्काल इवोदितः ॥ ४० ॥ संसिक्तमृष्टपंथानं पताकाध्वजशोभितं ॥ मनः प्रह्लादयामास तस्य तत्पुरमुत्तमं
॥ ४१ ॥ तुष्टपुष्टजनाकीर्णा सा पुरी कुरुनंदन ॥ अशोभत तदा तेन शक्रेणैवामरावती ॥ ४२ ॥ ततः प्रविष्टे राजर्षौ तस्मिन् तत्पुरमुत्तमं ॥ राज्ञस्तस्याज्ञया देवीव
सिष्ठमुपचक्रमे ॥ ४३ ॥ महर्षिः संविदं कृत्वा संबभूव तया सह ॥ देव्यादिव्येन विधिनावसिष्ठः श्रेष्ठभागृषिः ॥ ४४ ॥ ततस्तस्यां समुत्पन्ने गर्भे समुनिसत्तमः ॥
राज्ञाभिवादितस्तेन जगाम मुनिराश्रमं ॥ ४५ ॥

व्यं अस्मदिष्टं विरुद्धलक्षणया इयमुक्तिः त्वयैव रक्षोभिभूतेन मम पुत्रशतं भक्षितमिति भावः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ पंथानमित्यर्थं पुंस्त्वं ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ संविदं ऐकमत्यं संबभूव मिथुनी बभूव दिव्येन स्वर्ग्येण अलौक्येनेत्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥